

Spørgsmål 57:

Kan det bekræftes, at B-virksomheder, der hidtil har brugt produktionsmetoden for entreprisekontrakter regnskabsmæssigt og skattemæssigt, ikke kan overgå til faktureringsprincippet skattemæssigt, selv om det regnskabsmæssigt overgår til faktureringsprincippet, således er der ikke for disse selskaber en besparelse ved, at kravet om produktionsprincippet ophæves for B-virksomheder.

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af dette spørgsmål indhentet bidrag fra skatteministeren, som jeg i det hele kan henholde mig til.

Skatteministeren oplyser følgende:

»Alle erhvervsvirksomheder med entreprisekontrakter - dvs. med igangværende arbejder for fremmed regning - skal som udgangspunkt anvende det én gang valgte skattemæssige princip for alle deres entreprisekontrakter uændret år for år. Efter ansøgning fra en virksomhed kan Skatterådet (tidligere Ligningsrådet) dog give tilladelse til principskifte, når det skønnes rimeligt under hensyn til virksomhedens forhold.

Ligningsrådet har således tilladt et selskab, der hidtil havde anvendt faktureringsprincippet både regnskabs- og skattemæssigt på igangværende arbejder for fremmed regning, at foretage et skattemæssigt skifte til produktionsprincippet. Som følge af kravet om anvendelse af produktionsprincippet ved igangværende arbejder for fremmed regning i den årsregnskabslov, der trådte i kraft den 1. januar 2002, havde selskabet måtte foretage et »ufrivilligt« regnskabsmæssigt skifte til produktionsprincippet. Da selskabet fortsat ønskede at anvende samme princip regnskabs- og skattemæssigt, og da anmodningen om tilladelse til et skattemæssigt principskifte måtte anses for en afledt konsekvens af ændringen i årsregnskabsloven, gav Ligningsrådet tilladelse til principskiftet.

Det er vanskeligt at sige noget om, hvorvidt Skatterådet vil tillade en B-virksomhed at foretage et skattemæssigt principskifte til faktureringsprincippet, såfremt virksomheden regnskabsmæssigt skifter til faktureringsprincippet som følge af en ophævelse af kravet om regnskabsmæssig anvendelse af produktionsprincippet for B-virksomheder. Dette må antages at afhænge af, om Skatterådet anser virksomhedens

regnskabsmæssige principskifte for en »ufrivillig« følge af denne ændring i årsregnskabsloven.«

Spørgsmål 58:

Kan ministeren bekræfte, at hvis der efter lovforslagene vedtagelse stiftes et ApS med 125.000 kr. i kapital, og dette selskab selv afholder stiftelsesomkostninger, så kan dette selskab ikke hos SKAT blive registreret til moms og A-skat, da det ikke har en kapital på 125.000 kr.

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen af dette spørgsmål indhentet bidrag fra skatteministeren, som jeg i det hele kan henholde mig til.

Skatteministeren oplyser følgende:

»Et anpartsselskab skal ifølge opkrævningslovens § 11a, som betingelse for registreringen for moms, lønsumsafgift, A-skat og arbejdsmarkedsbidrag over for SKAT stille en sikkerhed, medmindre formuen på registreringstidspunktet udgør mindst 125.000 kr., når denne opgøres efter reglerne i selskabsskattelovens § 14, stk. 2-7. Dette indebærer, at bl.a. goodwill, immaterielle rettigheder, suspensivt betingede rettigheder og brugsrettigheder ikke kan indgå som aktiver i formueopgørelsen.

Stiftelsesomkostningerne vil ikke udgøre noget aktiv for anpartsselskabet, hvorfor et anpartsselskab, der ved stiftelsen har fået indskudt netop 125.000 kr. med fradrag af stiftelsesomkostningerne, ikke vil kunne opfylde det formelle krav til formuen.

Efter opkrævningslovens § 11a, stk. 1, 3. pkt., skal der stilles sikkerhed for et beløb svarende til forskellen mellem 125.000 kr. og selskabets formue med fradrag af 15.000 kr. Et anpartsselskab med en formue på netop 110.000 kr. vil derfor ikke blive pålagt at stille sikkerhed efter § 11a, hvorimod der f.eks. skal stilles en sikkerhed på 1.000 kr., hvis formuen er på 109.000 kr.

Hvis stiftelsesomkostningerne ikke overstiger 15.000 kr., vil et nystiftet anparts-selskab således ikke skulle stille sikkerhed efter reglen i opkrævningslovens § 11a.

Jeg gør opmærksom på, at opkrævningslovens § 11a foreslås ophævet i FairPlay II-forslaget (L 145, Folketinget 2005-06), hvori de generelle regler om sikkerhedsstillelse m.v. samtidig fore-